

D E C I Z I E

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Ministerul Mediului al Republicii Moldova,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Trubca Alexandr împotriva
Ministerului Mediului al Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea
în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, penalităților,
cheltuielilor de asistență juridică și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 august 2013, prin care a fost
respins apelul declarat de către Ministerul Mediului al Republicii Moldova și menținută
hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 aprilie 2013, prin care acțiunea a fost
admisă parțial,

c o n s t a t ă :

La 16 decembrie 2012, Trubca Alexandr, reprezentat de avocatul Ana Nani a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Mediului al Republicii
Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea salariului
pentru absența forțată de la serviciu, penalităților, cheltuielilor de judecată pentru
asistență juridică și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 a
fost sancționat disciplinar cu destituirea din funcția publică de consultant superior al
Serviciului relații publice și informație de mediu, în temeiul art. 58 lit. (g), art. 22 lit. (g)
și 57 lit. (b), al Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul
funcționarului public, pentru absența nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore, pe
parcursul unei zile lucrătoare și nerespectării regulamentului intern.

Consideră ordinul, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și destituirea sa din
funcția publică, ilegal și neîntemeiat, deoarece, avînd o programare la medicul dentist, la
data de 31 octombrie 2012, a depus o cerere pe numele Ministrului, pentru a-i fi acordată
la data de 01 noiembrie 2013 o zi liberă din cont propriu și tot în aceeași zi, de către
consiliera Ministerului, i-a fost comunicat că cererea sa a fost aprobată, respectiv, la data
de 01 noiembrie 2012, nu s-a prezentat la serviciu.

Sustine că la 02 noiembrie 2012, s-a prezentat la serviciu îndeplinindu-și obligațiile sale de serviciu, fără a-i fi reproșată, de către persoanele responsabile din cadrul Ministerului, absența sa de la serviciu pe data de 01 noiembrie 2012, sau să-i fie cerute careva explicații în acest sens și dor la data de 07 noiembrie 2012, Șeful Serviciului Resurse Umane și Secretarul Comisiei de Disciplină a Ministerului Mediului, i-au solicitat explicațiile ceea ce privește absența sa de la serviciu la data de 01 noiembrie 2012.

Menționează că a prezentat nota explicativă solicitată, precum și la 09 noiembrie 2012, s-a prezentat la ședința Comisiei de Disciplină a Ministerului Mediului unde a repetat explicațiile, prezentând și actele care confirmau absența sa motivată de la serviciu.

Cu toate acestea, probele prezentate de el nu au fost luate în considerație de către comisia de disciplină, fiind emisă propunerea de destituirea sa din funcție.

Afirmă că ancheta de serviciu a fost efectuată cu încălcarea prevederilor legale, fapt ce invocă la nulitatea acesteia și ca consecință nulitatea ordinului de destituire din funcție, care a fost emis în baza propunerii comisiei de disciplină.

La fel consideră ilegală aplicarea celei mai grave sancțiuni disciplinare – destituirea din funcție, pentru o abatere pe care de fapt nu a comis-o, or lipsa sa de la serviciu la 01 noiembrie 2012 a fost motivată, pe când conform prevederilor legale se consideră abatere disciplinară, absența nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore pe parcursul unei zile lucrătoare.

Insistă că la individualizarea și aplicarea sancțiunii în privința sa, de către comisia de disciplină, nu au fost luate în considerație toate circumstanțele, și anume că au fost prezentate probe care demonstau absența sa motivată de la serviciu, cât și faptul că în privința sa nu au mai fost aplicate careva sancțiuni disciplinare pe toată perioada de activitate în cadrul Ministerului, cât și nu au fost depuse careva plângeri pe numele său.

În susținerea poziției sale mai invocă și prevederile art. 64 lit. a) și b) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008, cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care stipulează că destituirea din funcția publică se aplică drept sancțiune disciplinară, aplicată pentru săvârșirea unei abateri disciplinare, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare nestinse în modul stabilit și drept sancțiune disciplinară, aplicată pentru săvârșirea unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave.

În acest sens, afirmă că nici la momentul desfășurării ședinței comisiei de disciplină, nici anterior nu i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare și respectiv nu a avut sancțiuni disciplinare nestinse, iar abaterea disciplinară imputată nu a avut nici o consecință negativă asupra procesului de lucru, considerînd reclamantul că propunerea comisiei de disciplină privind destituirea sa din funcția publică a fost una neîntemeiată.

De asemenea invocă că prin emiterea ordinului de destituire din funcție a fost privat ilegal de dreptul de a munci, prin ce i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 25000 lei.

Solicită anularea ordinului Ministerului Mediului al Republicii Moldova nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și destituirea din funcția publică, restabilirea sa în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu a Ministerului Mediului, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începînd cu data de 12 noiembrie 2012, și repararea prejudiciului moral în mărime de 25000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 15 aprilie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul Ministrului Ministerului Mediului al Republicii

Moldova nr. 445-p din 12 noiembrie 2012, cu privire la aplicarea măsurilor disciplinare și destituirea din funcție publică a lui Trubca Alexandr, restabilit Trubca Alexandr în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informații de Mediu, începînd cu 12 noiembrie 2012 și încasat de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul lui Trubca Alexandr salariul pentru absența forțată de la serviciu în perioada 12 noiembrie 2012-12 aprilie 2013 în sumă de 25116 lei, penalitate în sumă de 1557,97 lei, prejudiciul moral în sumă de 4990 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 2345 lei, iar în total 34008,97 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, sa dispus executarea imediată a hotărîrii în partea încasării de la Ministerul Mediului al RM în beneficiul lui Trubca Alexandr a unui salariu mediu lunar, în mărime de 4990 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 august 2013, a fost respins apelul declarat de către Ministerul Mediului al Republicii Moldova și menținută hotărîrea primei instanțe.

Prin decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, a fost încasat de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul lui Trubca Alexandr cheltuielile de asistență juridică la judecarea cauzei în ordine de apel în mărime de 1675 lei.

La 27 septembrie 2013, Ministerul Mediului al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu dispunerea încetării procesului.

În motivarea recursului, recurentul Ministerul Mediului al Republicii Moldova a invocat că în cadrul examinării cauzei instanțele judecătorești au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și au ignorat prevederile Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public care este o lege specială ce urma să fie aplicată la caz, deoarece la eliberarea din funcție a lui Trubca Alexandr, ultimul era funcționar public.

Menționează că instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că la momentul aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de destituire din funcția publică a lui Trubca Alexandr era în vigoare norma materială care prevedea aplicarea acestei sancțiuni în cazul absentei nemotivate de la serviciu mai mult de 4 ore pe parcursul zile lucrătoare.

Afirmă că atît prima instanță cît și instanța de apel nu au reținut faptul că în urma lipsei nemotivate a lui Trubca Alexandr de la serviciu pe parcursul zilei de 01 noiembrie 2012, nu a fost asigurată prestarea muncii la postul deținut, încălcare ce se încadrează în prevederile art. 64 (1) lit. b al Legii nr. 158-XVI cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public din 4 iulie 2008.

Totodată, invocă că Trubca Alexandr la contestarea ordinului de destituire din funcție a încălcat prevederile art. art. 14 și 19 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, care prevede procedura de contestare de către funcționarii publici a actelor privind suspendarea sau eliberarea din funcție, precum și prevederile art. 68 al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care reglementează că cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu se examinează de instanța de contencios administrativ.

În conformitate cu art. 434 al. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 15 august 2013, a fost expediată în adresa Ministerului Mediului al Republicii Moldova la data de

20 august 2013, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire (f. d. 105), însă careva date care ar confirma și recepționarea acesteia la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul, la data de 27 noiembrie 2013, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Înaintând acțiunea în judecată împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova, Trubca Alexandr a solicitat anularea ordinului nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și destituirea din funcția publică, restabilirea în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu a Ministerului Mediului, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu data de 12 noiembrie 2012, și repararea prejudiciului moral în mărime de 25000 lei.

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de Ministerul Mediului al RM, instanța de apel, reieșind din temeiurile și obiectul acțiunii, cu aplicarea corectă a legii materiale, stabilind circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii și având la bază cumulul de probe prezentate de părți, corect a ajuns la concluzia legalității hotărârii primei instanțe, prin care acțiunea a fost admisă parțial și anulat Ordinul emis de Ministerul Mediului al RM nr. 445-p din 12 noiembrie 2012 cu privire la aplicarea lui Trubca Alexandr sancțiune disciplinară sub formă de destituire din funcția publică, restabilit Trubca Alexandr în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informații de Mediu, începând cu 12 noiembrie 2012 și încasat de la Ministerul Mediului al Republicii Moldova în beneficiul lui Trubca Alexandr salariul pentru absența forțată de la lucru în mărime de 25 116 lei, penalitate în mărime de 1557,97 lei, prejudiciul moral în mărime de 4990 lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2345 lei.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că materialele cauzei atestă cu certitudine că în baza ordinului nr.183-p din 01 iunie 2011 „Cu privire la numirea prin transfer”, Trubca Alexandr, a fost transferat din Centrul Mijloace de Măsurare a Serviciului Hidrometeorologic de Stat, în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu a Ministerului Mediului al RM, începând cu data de 01 iunie 2011, cu categoria funcției publice cu perioada de probă, pînă la 01 decembrie 2011, fiindu-i stabilit salariu de funcție de 1200 lei lunar (f.d. 35).

Ulterior, prin ordinul nr. 137 din 02 mai 2012, „Cu privire la conferirea gradului de calificare” reclamantul a fost confirmat în funcția publică de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu, conferindu-se gradul de calificare-consilier de clasa a II (f.d. 34).

Iar, prin ordinul din 24 iulie 2012, „Cu privire la stabilirea gradului și treptei de salarizare,, Trubca Alexandr a fost reconfirmat în funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu de la data de 13 iulie 2012, stabilindu-i-se corespunzător funcției ocupate, gradul VIII, treapta I, cu salariul de funcție de 3600 lei, lunar (f.d. 33).

Tot actele cauzei atestă că, prin ordinul nr. 455-p din 12 noiembrie 2012, în privința lui Trubca Alexandr a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de destituire din funcția publică, pentru absența nemotivată de la serviciu mai mult de 4 ore pe parcursul unei zile lucrătoare și nerespectării regulamentului intern, în temeiul art. 58 lit. (g), art. 22 lit. (g) și 57 lit. (b), al Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (f.d. 24).

Conform art. 57 lit. b) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, (în vigoare la data emiterii ordinului de sancționare) constituie abatere disciplinară absențele nemotivate de la serviciu mai mult de 4 ore pe parcursul unei zile lucrătoare.

Conform art. 58 lit. g) al aceleiași Legi, pentru comiterea abaterilor disciplinare, funcționarului public îi poate fi aplicată sancțiune disciplinară destituirea din funcția publică.

Iar, reieșind din prevederile art. 59 alin. (3) din Legea sus citată, sancțiunea disciplinară, cu excepția celei specificate la art.58 lit. a), nu poate fi aplicată decât după cercetarea prealabilă a faptei imputate și după audierea echitabilă a funcționarului public de către Comisia de disciplină, în termen de cel mult o lună de la data constatării faptei.

Ținând cont de prevederile normelor enunțate, la caz se constată că la 01 noiembrie 2012 a fost întocmit un act prin care s-a stabilit absența la serviciu al consultantului superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu - Trubca Alexandr, între ora 8.00 - 17.00 (f.d.31), iar prin Nota informativă din 02 noiembrie 2012, Ministrul Ministerului Mediului a fost informat despre lipsa nemotivată a intimatului de la serviciu la data de 01 noiembrie 2012 între orele 8.00-17.00 (f.d.30).

Este de menționat că la 07 noiembrie 2012, Trubca Alexandr a depus o explicație scrisă din care rezultă că la 31 octombrie 2012, dînsul a depus o cerere pe numele Ministrului Mediului al RM solicitînd acordarea unei zile libere din cont propriu la data de 01 noiembrie 2012. Cererea fiind transmisă personal consilierului Ministrului – Cebotari Rodica, care la sfîrșitul programului de lucru i-a confirmat în mod verbal că cererea sa a fost aprobată (f.d. 32).

Ulterior, la 08 noiembrie 2012 Secretarul Comisiei de disciplină al Ministerului Mediului, a întocmit un raport la ancheta de serviciu privind abaterea disciplinară admisă de Trubca Alexandr, prin care a confirmat absența nemotivată a acestuia la locul de muncă la 01 noiembrie 2012, ceea ce prin sine constituie abatere disciplinară prevăzută de art. 22 lit. (g) și 57 lit. (b), al Legii nr.158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (f.d. 17).

Ca urmare, a fost înaintată propunerea, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare față de Trubca Alexandr, sub formă de destituire din funcție, iar prin procesul-verbal nr. 4 din 09 noiembrie 2012, Comisia de disciplină a Ministerului Mediului în urma constatării abaterii disciplinare menționate, a votat unanim propunerea cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare față de Trubca Alexandr sub formă de destituire din funcția de consultant superior al Serviciului Relații Publice și Informație de Mediu (f.d. 19- 20).

Totodată, la caz au relevanță și prevederile pct. 44-45 al Regulamentului privind Comisia de disciplină aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 201 din 11 martie 2009, privind punerea în aplicare a prevederilor Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care stipulează că citarea se face de către secretarul comisiei cu cel puțin 2 zile lucrătoare înainte de ziua desfășurării ședinței

comisiei, care se face prin înștiințare scrisă, ultima urmînd a fi înmînată personal, cu mențiunea de primire sau se expediază prin poștă indicîndu-se locul, data și ora ședinței comisiei. Procesul-verbal, în care se conține propunerea Comisiei de Disciplină privind aplicarea sancțiunii disciplinare, sau clasarea cauze se aduce la cunoștință, sub semnătură, funcționarului public cercetat.

Însă, după cum denotă actele cauzei, Ministerul Mediului al RM, dispunînd sancționarea lui Trubca Alexandr prin destituirea acestuia din funcția publică, contrar prevederilor Regulamentului privind Comisia de disciplină, nu l-a înștiințat pe cel din urmă despre ziua desfășurării ședinței cu 2 zile înainte de ziua ședinței și nu i-a adus la cunoștință procesul-verbal nr. 04 din 09 noiembrie 2012, al ședinței Comisiei de disciplină prin care a fost votată propunerea privind aplicarea sancțiunii disciplinare prin destituirea lui Trubca Alexandr din funcția de consultant superior al Serviciului relații publice și informație de mediu, încălcîndu-i astfel dreptul intimatului la apărare.

La acest capitol se mai reține și faptul că angajatorul, la destituirea din funcție a lui Trubca Alexandr, a ignorat și prevederile art. 59 alin.(11) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și art. 6 alin. (5) Codul muncii, care indică că la individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare comise, de circumstanțele în care aceasta a fost săvîrșită, de comportamentul funcționarului public în timpul serviciului, precum și de existența altor sancțiuni disciplinare al căror termen nu a expirat și de alte circumstanțe obiective.

De altfel, la acest segment instanța de recurs remarcă și prevederile art. 64 lit. a) și b) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 (în vigoare la data emiterii ordinului de sancționare), cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care stipulează că destituirea din funcția publică se aplică drept sancțiune disciplinară, aplicată pentru săvîrșirea unei abateri disciplinare, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare nestinse în modul stabilit și drept sancțiune disciplinară, aplicată pentru săvîrșirea unei abateri disciplinare care a avut consecințe grave.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate, este evident că nici la momentul desfășurării ședinței comisiei de disciplină, nici anterior acesteia în privința lui Trubca Alexandr nu au fost aplicate sancțiuni disciplinare și respectiv, acesta nu a avut sancțiuni disciplinare nestinse, iar abaterea disciplinară imputată nu a avut nici o consecință negativă asupra procesului de lucru, or, instanței nu a fost prezentată nici o probă în acest sens, fapt ce indică incontestabil că propunerea comisiei de disciplină privind destituirea intimatului din funcția publică a fost una neîntemeiată.

În circumstanțele relatate, instanță de recurs constată ca fiind corecte și întemeiate, concluziile instanțelor judecătorești cu privire la temeinicia pretențiilor înaintate de Trubca Alexandr, deoarece cum s-a constatat, la emiterea ordinului nr. 445-p din 12 noiembrie 2012, au fost încălcate atît prevederile Regulamentului cu privire la Comisia de disciplină, cît și prevederile Codului Muncii și Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04 iulie 2008, (în vigoare la data emiterii ordinului de sancționare), pe cînd argumentele recursului invocate în acest sens fiind neîntemeiate și lipsite de suport legal.

Conform art. 89 alin. (1) Codul muncii, salariatul eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu prin hotărîre a instanței de judecată.

Iar, în conformitate cu prevederile art. art. 90, 329, 330 al Codului muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia, care constă din: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă, absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă, compensarea cheltuielilor legate de contestarea eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată), - compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului, mărimea căruia se determină de către instanța de judecată, în formă bănească ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică de salariu mediu lunar al salariatului. În caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art.142), a indemnizației de concediu (art.117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit.j), 228 alin.(8) etc.) cuvenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0,1 la sută din suma neplătită în termen.

Raportînd la caz cadrul legal enunțat și reieșind din faptul că Trubca Alexandr a fost destituit din funcția deținută ilegal, se atestă și corectitudinea concluziei instanțelor judecătorești cu privire la încasarea în beneficiul intimatului salariului pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 12 noiembrie 2012-12 aprilie 2013 în mărime de 25116 lei, reieșind din salariul mediu lunar a celui din urmă pentru perioada respectivă de 4990 lei, și penalitatea în mărime de 1557,97 lei, ce constituie 0,1% din salariul neachitat în perioada 12 noiembrie 2012-12 aprilie 2013.

În această ordine de idei, se atestă și corectitudinea concluziei instanțelor judecătorești cu privire la admiterea parțială a pretenției lui Trubca Alexandr cu privire la repararea prejudiciului moral.

Prin prisma prevederilor art. 90 alin.(2) și (3) Codul muncii, corect a fost determinată și mărimea prejudiciului moral în mărimea unui salariu mediu lunar, reieșind din criteriile referitoare la consecințele suferite pe plan psihic suportate de către Trubca Alexandr ca urmare a destituirii ilegale din funcția deținută.

Totodată, cu referire la prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care stipulează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată, cât și prevederile art. 96 CPC, potrivit cărora instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, instanțele ierarhic inferioare corect și întemeiat au admis și cerințele lui Trubca Alexandr cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2345 lei, confirmate prin Contractul de asistență juridică nr. 24/2012 din 27 noiembrie 2012 și ordinul de încasare a numerarului din 28 noiembrie 2012.

În circumstanțele relatate, instanța de recurs consideră neîntemeiate argumentele recursului cu referire la prevederile art. 64 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în vigoare la momentul emiterii ordinului contestat), deoarece în cadrul examinării cauzei nu a fost stabilit existența cărorva consecințe grave apărute ca rezultat al neprezentării intimatului la locul de muncă la data de 01 noiembrie 2012, cu atît mai mult că contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, care indică că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel, recurentul, în susținerea poziției sale în acest sens nu a prezentat nici o probă pertinentă și admisibilă.

Nu constituie temei de admitere a recursului nici susținerile recurentului cu referire la nerespectarea de către intimat a procedurii prealabile de soluționare a litigiului pe calea amiabilă, deoarece din sensul prevederilor art. 14 a Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 rezultă, că pe litigiile de muncă a funcționarilor publici nu este necesară respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, deoarece pentru categoria respectivă de pricini legislația muncii prevede expres adresarea nemijlocită în instanța judecătorească în termenul de 30 de zile prevăzut de art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Or, în sensul normei enunțate, legea în mod expres prevede respectarea procedurii prealabile doar în cazurile în care legea nu dispune altfel.

Sub acest aspect, se constată a fi neîntemeiate și alte critice invocate în recurs, deoarece acestea se combat cu cele descrise și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, și prima instanță având la bază cummul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Distinct de cele relatate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt legale și întemeiate, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 al. (1) lit. a) CPC, art. 445 alin. (3) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către Ministerul Mediului al Republicii Moldova.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 15 august 2013, decizia suplimentară a Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013 și hotărîrea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău din 15 aprilie 2013, în pricina civilă la cererea la cererea de chemare în judecată a lui Trubca Alexandr împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, a penalităților, a cheltuielilor de asistență juridică și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva